

[Chr. Madsen.]

Der står ganske vist under forslaget nr. 3, at mulighederne skal undersøges for at sammenfatte den almindelige underholds-sikring i én offentlig social grundsikring, i fornødent omfang tilpasset den enkeltes forpligtelse og trangssituation, så enhver borger er sikret en menneskeværdig tilværelse. Hvad er det nu for noget? Uden-omssnak vil jeg kalde det. En menneskeværdig tilværelse, hvad er det? Er det en folkepension, der ikke opfylder den internationale konvention? Er det det, man kalder menneskeværdig?

Som bekendt går denne internationale konvention ud på, at man skal yde en pension, der mindst andrager 40 pct. af en ufaglært arbejders indkomst. Man har meget, meget besvær her i Danmark med at opfylde denne internationale konvention. I øjeblikket mener man, at pensionen står i et forhold på 40,2 pct. til en ufaglært arbejders indkomst. Er det det, man kalder en menneskeværdig tilværelse? Er det det, man vil gå ud fra, når man skal bedømme den enkeltes forpligtelse og trangssituation? Er det det samme forhold som nu, 40 pct., eller er det et andet forhold, man regner med? Hvad vil venstre og de konservative egentlig? Hvor står de? Hvordan vil de fortælle os, hvad en menneskeværdig tilværelse er?

Nu er der naturligvis forskel på borgerlige partiers mening om en menneskeværdig tilværelse og på, hvad arbejderpartier mener herom. Man har, som jeg har sagt, godkendt, at folkepensionen skal ligge under mindstenormen for en international konventions bestemmelser, men i den samme konvention står der, at ydelse under sygdom og arbejdsløshed mindst skal andrage 45 pct. af en ufaglært arbejders årsindkomst, moderskabsydelsen ligeledes mindst 45 pct., og ved tilskadekomst mindst 50 pct. af en ufaglært arbejders årsindkomst. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til venstre og de konservative: hvordan ligger det med de procenter, hvordan ligger vor arbejdsløshedsunderstøttelse i øjeblikket, hvordan ligger vore sygedagpenge i øjeblikket i forhold til disse mindstenormer? Uden at have regnet nøjagtigt på det, tror jeg, det er helt klart, at de ligger under disse procenter. Man har altså ikke opfyldt internationale mindstenormer. Så kan man stadig væk

fastholde, at en menneskeværdig tilværelse er under disse mindstenormer, men det kan ikke have noget med realiteterne at gøre, det har i hvert fald ikke noget med socialpolitik at gøre.

Vi har den opfattelse, at den offentlige sociale grundsikring, VK-partierne taler om, skal omfatte en samfundspensionsordning, som vi hellere vil kalde det, og denne samfundspensionsordning må være på $\frac{2}{3}$ af en arbejderindkomst, og samfundspensionen må danne grundlaget for alle sociale ydelser, der kan sammenlignes hermed. Med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelse, syge- og ulykkesdagpenge må der ydes fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i lighed med, hvad der ved lov er sikret andre samfundsgrupper.

Jeg fulgte med megen opmærksomhed det ærede medlem hr. Poul Sørensens mening med hensyn til arbejdsanvisningen og arbejdsløsheds-kasserne. Der er noget deri, som jeg vil give det ærede medlem ret i, men én ting er vel i hvert fald for mig helt afgjort: at de arbejdsløse, der går i Nordjylland, og de har gået der alle årene under den såkaldte velstandsstigning, har været parate til at tage til Lolland-Falster og luge roer, de har rejst til Sjællands industrier, de har rejst til svenske industrier, ja, de har rejst overalt i landet, hvor der har været arbejdsmuligheder, hvor der har været arbejde at få, så man skal alligevel ikke sige, at det er arbejdsanvisningskontorerne, der er noget i vejen med. Nej, det er beskæftigelsessituationen, der er noget i vejen med, og det er boligsituationen, der er noget i vejen med. Man skulle hellere interessere sig for disse problemer, så var der mulighed for, at man kunne få den arbejdskraft, der er nødvendig til de industrier, der stadig væk siger, at de ikke kan få arbejdskraft nok.

Men vi har altså den omtalte socialpolitiske målsætning, at grundlaget for pension, grundlaget for understøttelser af alle arter må have et andet udgangspunkt end det hidtil kendte. Man må betydeligt højere op. Man må op til den $\frac{2}{3}$ -grænse, som vi har nævnt, og der er noget, der tyder på, at man går i den retning. Under diskussionen om Arbejdsmarkedets Tillægspension sagde man fra regeringspartierne side, at nu ville man arbejde hen til en ordning, der kunne ligestilles med den svenske ordning, og den